

ADEVĂRUL

FOAIE RELIGIOASĂ.

Zis'a Isus: „Eu sunt calea, adevărul și viața.“

ANUL: IV.

Apare în fiecare lună odată.

Abonamentul:

Pe un an 3 cor. 50 f., pe 1/2 an 1 cor. 75 f.
Pentru străinătate 4 cor.

Abonamentul să se trimeată la Szida Tódor Kőrös-Bökény. (Mai înainte Buttyin.) com. Arad.

Toate scrierile să se trimeată la adresa: V. Berbecar la Budapesta VII., Wesselényi-u. 33. sz.

Patria inimii.

*Sus spre patria inimii,
În țara cu lapte miere.
La Sinai nu mai petreceți
Unde charul vă lipsește.*

*Sus dar degrab, spre canaan,
În patria cea bogată,
Fii mângâiați, nu răuficați,
Punând în Domnul nădejdea.*

*Când Domnul v'a rescumpărat,
Nu i-a fost scopul pustia.
Nici la țărmul Iordanului
Nu ră temeți de valul lui.*

*Cum prin uscat trecu Domnul,
Prin marea roșie poporul:
Așa v'a face prin Iordan,
Calea spre țara Canaan,*

*Mergeți voioși cu credință,
Lui Dumnezeu sfînșindu-vă.
Luați țara cu Domnul vos
Care este Isus Christos.*

*Nici un cananeu n'are loc,
Când Isus e tesaurul nost;
Sorțul acela mai plăcut,
Este pe brațul Domnului.*

Gata pentru cer.

Din nou și din nou sunt îndemnați creștinii în sfânta scriptură a se pregăti pentru cer. „Ceii ce erau gata, au intrat cu El la nuntă, și s'a închis ușa.“ (Mat. 25, 10.) Ca să putem fi gata, trebuie ca totdeauna să cugetăm, că nu pământul, ci cerul e patria noastră. Ceii ce sunt mai încrezuți cu paserile călătoare, ne spun, că ocupațiunea lor principală, dacă nu unica lor ocupațiune, din aceea constă în părțile nordice, a întemeia o familie și a o desvolta. Când pot sbura tânării, își îndreaptă părinții cugetul lor din nou spre sud, patria cea iubită, plăcută și caldă. Așa ar trebui să fie creștinului acest pământ numai un loc de pregătire, unde are a desluga problema, a câștiga suflete pentru Mielul, ași desvolta caracterul și ași întări aripile spre sburat în patria cea mai

buna, dincolo de furtune și rețea.

Dacă creștinul eugeta mult astfel de eugetari cerești, va fi și viața lui plină de *pregustări vesle*. Noi vom fi asemenea aceleia femeie batrâna din casa saracilor, pre care o cercetase într-o zi predicatorul. El vazu spre uimirea sa, că fața ei strălucea de bucurie. Când o întreba, care ar fi cauza, că e așa veselă, răspunse ea: „Oh, d-le predicator, tocmai la aceea mă eugetai, ce o mare schimbare va se fie, când mă voi putea muta din casa saracilor în rai!“ Da, aceea va fi o schimbare fericita, și eugetai la aceea ar trebui chiar și în mijlocul străntorărilor celor mai mari să ne farmece.

E bine, că așa puține raporturi ni sunt date despre cer, asemenea conturelor: deplina realitate să poate că ar fi pentru noi o ispită, a lenevi împlinirea problemelor și datorințelor noastre pe acest pământ. Un călător istorisește despre o observare particulară, care o făcu el pe o corabie. Corabia să afla pe călătorie napor dela India spre Franța. Naintea pornirei pe cale trebuiau câștigați înăi mulți matrozii francezi, cari erau de mai mult timp în străinatate. Când să afla corabia pe marea mediteraneană și să apropia de portul francez, începură matrozii francezi a privi spre

port. Cu cât mai aproape ajungeau, cu atâta mai mare era dorința lor; ei nu mai puteau, din nou și din nou prive au spre iubita lor patrie, așa că nu erau în stare, a îndeplini lucrurile lor. Ei să îmbrăceau în vestmintele cele mai bune, și vorbeau numai de ținta dorinței lor, și mai mulți plângeau, și capitanul să vazu silit, a-și câștiga alți matrozii, ca sa poată duce corabia la portul cuvenit. Doară și noi am pați-o asemenea, dacă am putea vedea portul cel fermecator, clar și apriat.

Dară neprivind la aceea, suntem noi foarte nebuni, dacă nu ne pregătim pentru cer, ei ne lasăm de acolo desmânțați prin alte lucruri. Ar trebui să ne fie o necesitate urgentă, a aduce împrejurările vieței noastre de aici la durabila schimbare, care de sigur va veni preste noi. „Dacă cerul,“ zice Beecher, „are să fie un loc al fericirei pentru noi, atunci trebuie să fie el un loc al activității.“ Noi ne putem pregăti pentru cer prin aceea, ca să ne obicinuim la activitate cerească. Oare care ar putea fi aceea?

Să căutam *pretenia cea adevarată*. Sunt sfinții, de cari am avea plăcere, acărora societate căutam? Sunt credincioșii lui Dumnezeu, pre cari ni-i punem ca exemple, cătră cari ne sâmișim atrași, cu cari ne silim a schimba pățeniile noa-

stre? Prin aceasta ne pregătim noi spre împărtășirea cerească. „Spune-mi cu cine te însoțești, și îți voi spune, cine ești.“ Văi noaua, dacă căutam a avea împărtășire cu lumea! „Pentru aceea ești din mijlocul lor și va deosebiți, atunci vă voi primi și voi fi vouă Parinte.“

Să *nutrim ambițiune sfântă*. Grupeseu-se așteptările și silința noastră în jurul bogăției, desfătării, măririi deșcartă? Toate acestea, chiar dacă le-am ajunge, trec ca un fum și ca umbra. Numai una ambițiune există, numai una silință, cu care putem ajunge rezultat bun: „Drept aceea ne silim, ca ori de față, ori de departe, să-ți *fim plăcuti*.“ Aceasta-i bogăție durabilă!

Să ne trudim după *ocupațiunile cele mai bune*. Noi nu știm punctual, care va fi ocupațiunea noastră în cer, dară știm, ca să facem aici lucrul, care l-a hotărât Dumnezeu pentru noi, și nu altul. Dacă vom căuta a atârna dela conducerea lui Dumnezeu cu umilință în ajutorul lui a deslega problema noastră, care ne-a prescris El aici, ne va introduce El în fericita activitate cerească: „Bine-ți, servule bun și credincios, preste puține ai fost credincios, preste multe te voi pune; intră întru bucuria stăpânului teu!“

Fiti exemplele turmei.

(Sfârșitul.)

3. Mai departe să fie predicatorul exemplu ca frate, fraților săi și ea om, apropielul său. Să nu nesocotească pre nimene pentru neștiția sau sărăcia sa. Să fie cu toți în pace, pretenos, blând și îndurat, să aibe un înțeles pentru lucrător, care stă în mijlocul unui neam înrăutățit, trebuie să-și câștige pâinea sa cu lucru greu și plată slabă. Las să sâmțească, că tu consămțești cu el, iubește pre lucrători, chiar și pentru lucrul lor. Nu cugeta, că strigarea social-democrației ar fi totdeauna strigarea păcatului Sodomului și diavolească; uneori e plata cea trasă, care strigă cătră cer și-i ascultată la Dumnezeu. Cu acest bicl o dat Dumnezeu deja multor schimbători de banî loviturî binecuvântate, și cu acest plug roșu a poporului s'a arat pământul cel negru al fariseilor, că dă din nou poporului sămânța de sămănat și pâne de mâncat. În lumea lucrătorilor înse să află o ură adâncă contra tot ce asamănă vre-unui preot. Fățarnicii au întăritat poporul contra tot ce se numește servicii dumnezeee sau Dumnezeu. Și în aceasta întăritare trebuie din nou toemită spărtura și făcută calea adevărului. Aici trebuie ca faptele cele bune cu cuvântul cel nepătat să înfruească spre bine, ca să se rușineze vrăjmașul, și să n'aibe ce spunc rău despre noi. Tit 2, 7, 8. Și cu binefacere, (nu corumpere) să se astupe gura celor neștiutori. Arată, cum trebuie să lucrăm, a primi pre cei slabi și că a da e mai bine decât a primi. Uneori e un predicator silit sau ispitit a primi câte un câștig lateral. Aici trebuie intonat, că el nu-i iertat să se predee vreunei speculație necinstită. Întreprinderi cu multe datorii, sau împrumutare de banî la fundarea vreunei neguțătorie să fie de el respinse. El ar trebui ca mai bine să stee despre de speculație și să

nu-și dee părerea despre sine, ea și când ar voii să se îmbogătească în aceasta lume. Nici un mărinar nu să încureă în tocmire pentru hrană, ca să placă aceluia, care l-a primit. Ce nu poate un om, nu poate nici un predicător. Adecă a servi lui Dumnezeu și lui mamon.

4. Un exemplu în iubire. Iubirea să fie din inimă, nu falsă, ci nefățarnică. Fără de așa o iubire va fi și cea mai bună vorbire numai un cimbal resonător; toate profetiile, cunoștința și credința mutătoare de munți va fi o nimica mare, dacă lipsește iubirea. Un exemplu în iubirea către Dumnezeu. Isus întrebă de trei ori de Petru: Iubești-mă? și Petru putu de trei ori răspunde: „Da!” Iubirea către Dumnezeu face tare, voios și îndemănatie spre servicii. Ea constringe spre lucru. Aceasta iubire în inimă va împedeca, a paște turma pentru interes reu. Nu fără de voie, ci voios se va face serviciul din a-dâncul inimei. Predicătorul să nu stăpânească asupra adunării. Domnitorii cei lumești stăpânesc și mai mari au putere, dară întră voi să nu fie așa. Cel ce voiește să fie mai mare, fie servul tuturor. Isus era cel mai mare în cercul învățăceilor, și totuși era El întră ei ca un serv. Multă iubire, va complana (asemăna) lipsa celorlalte daruri; dară ne iubirea nu poate fi înlocuită cu înțelepciunea și puterea credinței. La exemplu în iubire de străini. Locuința predicătorului trebuie să fie deschisă pe sama tuturor. Deasupra ușei lui trebuie să stee următoarea inscripție: De din afară: „Liberă pe sama străinilor,” de din lăuntru: „fără de murmur!” Nu să vede frumos, când un predicător trimete oaspeții sel la alții, sau chiar la ospătărie, ca să se poată sătura. Eu mă bucur, a vă putea spune, că am putut ospăta și scuti oaspeții din patru părți ale lumii și din mai multe țări, și une-ori ultima bucată de ban, am folosit-o pe scama oaspelui. Să poate că corpului nu e tocmai plăcut

dară în urmă avem aceea știința plăcută, că am făcut după voia lui Christos. La aceasta înse trebuie să ne silim a fi cumpătați în mâncare și beutură, ea și prin aceasta să fim un exemplu.

5. Un exemplu în spirit. Cugetarea spirituală este viață și pace. Stefan era un bărbat plin de Duchul sfânt. Predicătorul de astăzi trebuie să se trudească la aceea, a fi plin cu Duchul sfânt. El trebuie să se lase ne-întrerupt condus de Duchul sfânt, ca să poată judeca lucrurile cele spirituale spiritualmente, și să omoară faptele trupului. El să aibe același cuget, cum îl avea și Domnul Isus Christos, atunci poate el într'adevăr arăta umilință și a îndeplini serviciul seu. El trebuie să aibe înțelepciunea de sus, care-i mai înainte modestă, apoi pacifică și domoală, primește îndemnarea, e plină de îndurare și fructe bune, e nepărtinitoare și fără fățarnie. De vorbirile profane și deserte are a se departa, că ele nasc numai certare. De spiritul timpului nu-i lui iertat a se lăsa stăpânit. Spiritul timpului conduce afară din biblie, spiritul sfânt în ea; spiritul timpului întunecă pre Domnul Isus, spiritul sfânt îl descopere; spiritul timpului pretinde minuni dumnezeiești spiritul sfânt lucrează minuni prin întoarcerea păcătoșilor către Dumnezeu. Predicătorul trebuie să aibe și spiritul umilinței ca să poată purta pre cei împotrivitori.

6. Un exemplu în credință. Abraam e părintele credincioșilor. Cum deveni el acela? Prin aceea, că el spera, unde nu era da sperat; și credea că Dumnezeu poate și din morți învia. Aceasta să consumă, el crezu Dumnezeuului seu, ce i-a promis. Fiecare predicător ar trebui să fie în acest cuget un fiu alui Abraam; și ca Moisi a se ținea de acela, pre care nu-l vedea, ca și când l-ar vedea. Eu cred lui Dumnezeu! îl făcu pre apostolul în stare, a mângăia pre corabierii cei desperați și a ațâța din

nou în ei nădejdea vieții. Așa trebuie ca să poată și păstorul totdeauna liniști turma sa prin credința sa cea tare și a păși totdeauna înainte, când valul îndoielilor vrea să închidă calea spre Canaan. Toate sunt cu puțină celui ce crede. În predicator ar trebui ca să vadă adunarea acest cuvânt a lui Isus împlinindu-se: Cel-cc crede, nu fuge.

7. Un exemplu în înfrânare. Și în acest punct ar trebui ca să se poată lauda adunările noastre cu predicatorii lor. Neînfrânarea e astăzi una din păcatele cele mai stăpânitoare. Adunările adeseori prin aceste păcate să spurcă. Aici trebuie ca predicatorul să poată totdeauna spune: Vine stăpânul neînfrânării, dară nu are nimic în mine. Suma sumaram: predicatorul trebuie să fie asemenea popului, sădit lângă curgerile apelor, și fructele: iubire, bucurie, răbdare, bunătate, credință, blândeată, înfrânare le produce bogat. Cine în toate acestea e credincios, va îndruma pe mulți la drepte și va străluci ca holtă cerului purerea. Cine dorește episcopie, dorește un lucru prețios. Pe lângă problemele cele grele, gustă el mult dela credincioși, și să poate bucura de fructele prețioase. Membriilor a ordonat Domnul, ca să le dovedească onoare îndoită, că ei trebuie să dea sama pentru sufletele lor. Pentru aceea nu cuteze fiecare, a fi învățator, și să știți, că vom primi cu atât mai mare pedeapsă. Dară nici să nu se spărie cineva napoi, ca și când nu am putea face, ce Dumnezeu pretinde. Temata: „Fiți exemple,” ne spune, ca noi să căutăm zilnic după aceasta; și aceasta și vom noi, ca să putem odată păși înaintea Domnului și să primim: „Eu am păzit pre toți, pre cari mi ia-I dat, până la fiul perzării, ca să se îplinească scriptură.”

Care adunare are astfel de predicatori, să-I prețuiască; dară să nu facă din ei idoli.

Liberalismul.

W. Schmidt în H. istorisește următoarea fabulă, care să rapoartă în original la liberalismul politic, dară să potrivește foarte bine și la cel religios. Fabula sună precum urmează:

S'a băgat vulpea în ocolul găinilor și omorea după placul inimei. Strigând fugea găzdoaia peste ocol și zise țaranului, care era proptit de stâlpul porței și fuma din pipa sa: „Dapoi bărbate, nu o vezi? Scoate-o afară odată!”

Dară țaranul nu să mișca din loc: „Eu sunt un bărbat liberal,” zise el, „nu-I iertat a ne amesteca cu puterea în curgerea lucrurilor; nu ni iertat să impedecăm calea desvoltării, eu sunt pentru libertate și înaintare!”

„Dară ea ne omoare toate găinele!” strigă ea înspăimântată.

„E dreptul celui mai tare,” zise țaranul filozofic rece, „așa să cade la desvoltare, la înaintare. Fiecare ființă are dreptul a trăii, și și vulpea e așa o făptură și acuma are lipsă de găini.”

Țaranca murmură ceva, ce nu suna ca o lingușire. „Dară găinile ne ouă și vulpea nu,” zise ea.

„Trebuie așteptat,” respunse țaranul, „doară, dacă o lăsăm în liniște, să poate ea și vulpea va ajunge ca să poată oua. Până acuma fu ea tot conturbată, când să apropia de cuib. Și în capăt e sălbătică ea numai o urmare a neînțelepciunii oamenilor, cari nu voiau a suferi vulpea în jurul casei și prin aceea o sileau, a se face un fur din ea. Eu voi privi desvoltarea lucrurilor cu neutralitatea cea mai aspră. De altcum trebuie să lăsăm găinele în propria lor putere.”

„Bravo, bravo!” zise vulpea, care ascultase convorbirea lor. „Țarane, tu ești într'adevăr un om luminat; e un semn bun al timpului, că cultura a făcut și în țară propășiri. Spiritul veacului mediu începe a se delătura și soarele culturii răsare luminos. Numai dupăce toleranța adevărată va

fi ținut intrarea ei în tot locul, va crește înaintarea culturii fenomenală, și întră vulpe, oamenii și găini se va face un legământ al păcii vecinice."

Așa vorbea vulpea încă mult timp, și țărănul o asculta cu bucurie, că tocmăi așa stătea în gazeta lui, și încă avea el privilegiul, că încă și domniile cei cuminte din oraș o ceteau. Dară țărănca merse de acolo plângând, că ea știa bine, cum se va arăta mărirea acestei cultură și cum se va sfârși „desvoltarea cea liberă, naturală."

Din Wge.

Din Făurie.

Plin de grijuri, capul prijinit pe mână, ședea un predicător în odaia sa de studiat și precugeta poziția sa. Cincisprezece stațiunii avea el și fiecare din ele era plină de nedejde. El sa și ostănit omeneste, ca să le poată îndestula, dară era o venire și mergere necontentită. Nici într'un loc nu putea el rămânea mai mult timp, nici într'un loc nu putea trage brazde mai adânci, a sămăna omeneste și a secera. Așa lucruse el foarte sirguincios și totuși mai că nu să vedea nici un rezultat. „Eu sunt ca un copilaș de popice," să văiera el, „în tot locul, unde ajung, aduc stările rele în ordine, pun popicele în picioare, dară abea m'am dus, vine vrășmașul cel reu și le îmburdă. Așa o face la întâia stațiune, la a doua, la a noua și la a cincisprezecea; la toate!"

Sărmane „copilaș de popice," cine nu consâmțește cu tine!

În tot cazul colegii tei. Tu ai prea multe în mânele tale! Iar cine are prea multe fere în foc, acelaia cu ușor îi vor arde câteva. Auzi numai o istorioară: Era odată un bărbat, care

își cumpără o bucată de postav pentru o căciulă. El merse la un căciular și întrebă: „Poți să-mi faci o căciulă din acest postav?" „O! da, aceea va merge bine." Ce zise el — „va merge bine?" Bărbatul acela luă mai odată postavul în mână, îl întinse, îl cercă și zise: „Eu aș socoti, că ar trebui să iese două din el." „De sigur, eu pot și două face," sună răspunsul. Aceasta bunăvoință a căciularului îl îndemna la mai mult; el să târgui pentru trei, patru, cinci, șese, șapte căciule!! Totdeauna zicea căciularul: „Cuget că se va putea!" La vremea hotărâtă veni procurătorul, ca să-și ducă cele șapte căciule, cari erau făcute din una bucată de postav, care propriuzis numai pentru una era de ajuns. Cu plăcere își freca el mânele, când cugeta la târgul cel bun. Dară cum fu el uimit, când îi arătă căciularul șapte căciule mici, cari erau potrivite pentru odaia păpușelor, dară nici când pentru capul vreunui bărbat. Mai încremenit de spaimă întrebă el: „Ce ai făcut d-ta, ai tăiat postavul întreg pentru aceste jucării?" „Nu ai procurat d-ta șapte căciule? Datu-mi-ai d-ta șapte bucăți de postav sau numai unul? Nu vezi d-ta însu-ți, că din aceea bucată de postav numai una căciulă pentru un bărbat s'ar putea face?" Procurătorul era bătut. El cugeta, că ar fi făcut un profit mare, și s'a făcut o pradă. Postavul nu mai era de treabă, dară prețul lucrului trebuia plătit pentru șapte căciule.

Și moralul istoriei? Dacă un predicător are o putere, care s'ar ajunge numai pentru trei sau patru locuri, și el voiește a o folosi pentru cincisprezece — ceea ce cu durere, să în-

tâmplă la noi românii în cele mai multe cazuri, că nu numai 15, ci și 20, 30 și mai multe stațiuni are câte unul de fugit —, atunci vor fi — și sunt — căciulele tot așa de mici! Dacă un plugar să apucă de multe țarine odată, va avea să facă la toamnă o față lungă și aeră, că fiecare țarină își cere un om întreg. Multele țarine sunt în cele mai multe cazuri — unde sunt puțini lucrătorii — numai o prădare a puterilor. În mărirea numai să cunoaște măiestrul!

* * *

Unii oameni să sâmțese foarte bine, dacă să pot declara despre ceva fără plăcere. Apoi să scoala în ei presâmtirea, că ar dormita în ei doară un reformator mare. Unul din teritoarele cele mai plăcute pe care ei să învârtesc bucuros, e adunarea. Aici descoper ei sminte peste sminte. Această-i apoi o ocaziune eminentă, a lua gura plină. De acest soi de oameni raportează o foaie americană („Advance”) precum urmează: Dacă sâmțesti în tine un reformator, atunci ocărește adunarea! Mustră-o aspru! Ocărește mult și înoit! Ocărește-o pentru aceea, ce nu a făcut. Ocărește-o pentru aceea, ce a făcut prea mult. Ocărește-o pentru aceea, ce a făcut prea puțin. Ocărește-o pentru aceea, ce a plănuit să facă. Ocărește-o pentru că nu predică evanghelia de ajuns. Ocărește-o pentru că tot una predică evanghelia. Ocărește-o pentru că nu a pocăit lumea întregă. Ocărește-o pentru că cugetă, a pocăi păgânii. Ocărește-o, pentru că are în șirele ei fățarnici. Ocărește-o, pentru că nu ține săptămâna întregă ușele deschise. Ocărește-o, pentru că sunt așa mulți, cari nici odată pe săptămâna nu pot afla calea la casa lui Dumnezeu. Ocărește-o, pentru că-l de tot nepăsătoare în cauzele politice. Ocărește-o, pentru că se interesează de lucruri politice.

Ocărește-o, pentru că nu toți membri ei sunt însuflețiți pentru botez. Ocărește-o, pentru că unii membri numai despre botez verbesc. Ocărește-o, pentru că reprezentează păreri prea puritane. Ocărește-o, pentru că e prea lumească. Ocărește-o, pentru că are cuget prea suprapământesc. Ocărește-o, pentru că nu ajută nimic în deslegarea chestiei socială. Ocărește-o, pentru că nu se îngreșește de ajuns de propriile ei cauze. Ocărește-o, pentru că are bagați în sânul ei. Ocărește-o, pentru că are săraci în sânul ei. Ocărește-o pentru toate, câte numai poate cugeta omul, și pentru multe, la cari nici nu ar fi cugetat de altcum vr'un om. Ocărește adunarea! Ocărește adunarea! Ocărește adunarea! Atunci vei face o impresiune mare spre diavolul. El înșiși și toată oștirea îngerilor lui vor sta și-ți vor striga: Bravo, bravo, bravo! Dară tu nu vei îmbuni nimic prin toată lucrarea ta — nu, chiar nimic nu îmbunesti!

Din Wge.

MISSIONE.

Deschidere de adunare și botez în Tötös.

Iubiți frați! Prin puține șire vă rog. să publicați în foaia „Adevărul” bucuria noastră, cea nespasă, care ne-a dat preaiubitul nostru Mântuitor, Isus Christos.

În 7 Maiu, am avut deschidere de adunare și botez în Gros. Dimineața s'au adunat deja frații din multe părți la serbarea deschiderii, și s'au ținut oara de rugăciune prin fr. Vicaș, dela Ps. 84, unde ni s'a arătat, că nu este mai bine pentru noi, decât sub scutul și în locașul lui Dumnezeu. Și aceasta era îndemnarea cea mai sinceră, că

toate-și caută locașul lor, iar noi trebuie să căutăm locașul lui Dumnezeu. Frații lăcrămău de bucurie mulțămînd Domnului pentru charul seu mântuitor.

Apoi s'a ținut serviciul dumnezeesc prin fr. G. Florian, bătrânul adunării din Talpoș; care a cetit dela I. Moisi 28. 10—, și a arătat în vorbire, că unde este casa lui Dumnezeu și că cine poate petrece în aceasta casă.

La aceasta festivitate au luat parte frații din mai multe părți, și oameni din vr'o 10 locuri, cari au venit să vază lucrul Domnului, și nespusa bucurie ce am avut cu ei dimpreună. Au fost frați din Topa, Vad, Birtin, Bratea și încă din mai multe locuri în frunte cu fr. Victor Palade. Încă și frați și preteni au venit din Văl-căul unguresc la festivitate, care a umplut inima fraților de bucurie.

După amezăzi am avut încă o mare bucurie pentru că 29 suflete mântuite au stat în haine albe în fața alor 1500 privitori, cari au fost alungați ca din toate părțile să vază botezul. Actul botezului s'a îndeplinit prin fr. I. Tirban, care a arătat lucrul cel aseuns și tăcut de sute de ani; iar acum-a-i descoperit prin Duchul sfânt. Aici a luat fr. Tirban cetirea și vorbirea sa dela Ev. Matei 28, 19—20. Cei nou botezați au fost din mai multe locuri.

După botez am mers la adunarea cea frumoasă, unde s'a cerut binecuvântarea preste cei nou botezați și ne-am adunat în jurul mesei Domnului, care s'a servit de fr. Florian.

Cinste și onoare fie Domnului Isus Christos, care o ajutat fraților noștri să poată face așa o casă frumoasă prin mare ostăneala lor și au arătat iubirea lor către frații și către Domnul.

* **Serbare de botez în Gurbed.** Frații noștri din Görbed au avut o mare bucurie în Mai 21 st. n. precănd au putut vedea resplata ostănelei lor. și au putut primi și boteza 26 suflete rescumpărate în moartea Domnului. Botezul s'a îndeplinit prin fr. Ioan

Tirban, care a cetit dela Faptele 2, 38—39.

Cei nou botezați au fost din Gurbed, Husăseu, Ripa și Cărăsău. O mare bucurie am avut în adunarea fraților, pentru că de și e altcum destul de mare, totuși s'a dovedit astădată de prea mică. La cină au servit frații Vicaș și Todinea. Dec Domnul binecuvântarea sa preste noile plante, ce s'au altoit în via sa, care este Domnul Isus Christos.

Trimis de M. Vicas.

* **Festivitatea coriștilor.** După cum s'a avizat prin foia noastră, așa s'a și ținut în ziua de 25-lea Mai st. n. festivitatea coriștilor în Csepel, lângă Bpesta. A fost o zi măreață, și numai aceea nu s'au putut bucura, cari nu erau de față. De dimineața veneau deja coriștii din toate părțile la festivitate, ca să iee parte la proba generală.

După amezăzi la 3 oare și-a luat festivitatea începutul ei, care s'a ținut într'o sală mare a unei fabrică de arme. Pe lângă toate că n'au venit unii, s'a umplut sala. Chorusurile unite au cântat la olată mai multe cântări în limba germană, și chorusurile maghiare încă au cântat câteva cântări la olată. Apoi au mai cântat și fiecare chor deosebit câte 2 cântări. Au fost și chorusuri bărbătești și cântări cântate în solo cu petrecerea Harmonului și de instrumente. A fost și un solo frumos de violină petrecut de Harmon. Au mai fost și 3 vorbirii de frații Preuss, Csopják și Wolf. Chorusii și coriștii au fost veniți din Brașov, Cluj, Bonyhád, Sopron, Timișoara și toți cei din apropierea Budapestei.

Festivitatea a ținut, pentru că era un program bogat de 36 numere, până seara la 9 oare. Numai cine era de față, ne-ar putea-o în câțva descria, ce o bucurie am avut. Eram într'un cuget, una iubire una inimă și bucurie la olată. Nici nu era vreme de a întreba: După tu, ții-te de Pavel sau de Apolos? Sau doară de —

Chefa? UNUL era în centru, pe lângă care să învârteau cântările și inimile, și acela era — *CHRISTOS*, acărui Nume doream să-l glorificăm în cântări sfinte și musică spirituală, cu o armonie a inimilor.

Ar zice cineva: „Oare n'a fost acolo și vr'un lup răpitor?” (Mat. 7, 15.)

Noi răspundem, că nu. A fost acolo un predicător, cu numele Wolf (românește lup,) dară acela e un om blând, care, și de era cândva lup, dară fiind renăscut prin duhul lui Dumnezeu, petrecea cu ceialalți într'o unire și iubire; căci pre toți i-a condus copilul de sus la una pășune și un isvor. (Vezi Isaia 11, 6; 65, 25, și crede!) Așadar numai numele de lup îi rămase, dară el e mielul turmei lui Christos.

*** Rescumpărați timpul.** Într'o adunare de-ale noastre din Budapesta s'a înființat nu de mult o uniune de misionari, dintră aceia, cari nu voiesc a fi numiți „perde vară”, din acela scop, ca în fiecare Duminecă după amiază să meargă în oraș, provăzuți cu tractate, foi și invitări, ca să cheme oamenii la pocăință. Aceasta uniune, deși nu există de mult, a arătat rezultate frumoase, precând în una Duminecă au câștigat 500 abonatori pentru o foită. Afară de aceasta au câștigat și altădată abonatori la ea; așa, că acuma le trebuiesc de regulă, în fiecare Duminecă peste 3500 foite, cari le împărțesc abonaților și cetitorilor lor. Aceasta uniune nu numai timpul lor îl jertfește, nu, ci ei dau și jertfe în bani, cumpărând foi și tractate din banii lor și le împărțesc la mulți, neașteptând resplată. Apoi cercetează pre bolnavi, unde știu că sunt așa unii, îi mângăie, să roagă cu ei și le vestesc cuvântul mântuirii.

Apoi să duc laolaltă și în așa locuri, unde știu că sunt mai mulți oameni la olaltă, cari nu să îngrijesc de sufletele lor, și nu numai vara, ci întreaga lor viață o ruinează cu beu-

tura și multe alte păcate. Ei le vestesc cuvântul lui Dumnezeu, cântă cântări spirituale și-I chiamă la adunare, împărțindu-le foite și tractate. Aceasta-I o rescumpărare a timpului, știind că zilele sunt rele.

Ar fi bine.dacă și frații nostri români ar face asemenea: ar împărți foitele, cari nu voiesc a glorifica pre oameni, ci sunt luate spre a glorifica pre Isus Christos Rescumpărătorul nostru. Anul e lung și oameni cărturari sunt mulți; să facem o probă, a câștiga abonatori la foitele noastre. Aici e „Adevărul”, care nu să poate lăuda cu mulți, ci numai cu prea puțini cetitori. Apoi avem „Razele Aurorii”, care stă se adoarmă, după scurtă existență. Fraților, aici e timpul, nu perdeți vara, ci o folosiți spre lățirea împărăției lui Dumnezeu, și luați în mână toate, câte sunt trebuincioase la aceasta; luați în mână missionarul cel mut de hârtie, care sunt foitele noastre, și arădați mult steagul crucii lui Christos; să nu fim „perde vara”! Rescumpărați timpul, ca să fim misionari, cari nu stau lenevind în târg, ci vestesc cuvântul lui Dumnezeu cu mare însuflețire și prin cuvântul cel vestit prin foile noastre, cari au se fie misionari în mânele missionarilor voioși.

B.

*** Botez în Fönlak.** În ziua de 12 Iunie ne-a dat Domnul multă bucurie în comuna Fönlak, unde s'au botezat 9 suflete, rescumpărate fiind prin sângele cel curs pe Golgota. După o bună mărturisire a credinței lor în Domnul Isus Christos, am mers la apa mureșului, care curge în apropierea comunei, unde s'au și botezat după ordinul Domnului. Actul botezului s'a îndeplinit prin iubitul nostru fr. I. Erdős, care, nainte de a păși în apă, a depus o frumoasă învățtură naintea poporului care era în jur, despre împărăția lui Dumnezeu, dela Marc 1, 15. Iar după aceea ne-am apropiat de masa Domnului,

gustând din semnele morții lui; care tot prin fr. Erdős s'a făcut.

Vrednic de amintit e încă, că la aceasta ocaziune a venit și chorul de muzică din Curtice, care a raportat mai multe cântări frumoase; mergând spre apă, au stat în câteva locuri pe stradă și au suflat, că pe cale nu puteau de tină. Deși era calea tinosoasă, totuși s'a adunat mult popor, întratăta, că cei de nainte erau la apă și cei de napoi lângă comună, și ajungând la apă așteptau împlinirea lucrurilor. Cei nou botezați au fost 7 suflete din loc și 2 suflete din Nădlac. Dec bunul Dumnezeu ploua îndurării și raua binecuvântării sale preste noile plante, ca să crească, să înflorească și la timpul lor să rodească.

Trimes de Lazar Talpeș.

*** Iarăși botez în Cincinnati O.** Frații români din acest oraș binecuvântat de Domnul, în care ne aflăm foarte fereți în Domnul și ne bucurăm într'insul, care este lauda noastră.

În ziua de 21 Maiu, am avut iarăși o mare bucurie sufletească de 5 suflete, cari s'au îngropat în apă prin botez în moartea lui Isus.

Bucuria noastră a fost mare, mai ales că dintră aceste 5 suflete, sunt 3 de națiune și limbă slavă, la cari le-a deschis Domnul inima pentru prețiosul seu cuvânt, făcându-și locaș în inimile lor prin Duhul seu.

Tânărul nostru fraț sunt Ivan Stanciu cu femeea sa și un frate al seu de trup, care-i acuma și în Domnul, George Stanciu, din comuna Temes-Rékás în bănat; Todor Socaci din Curtice și un fiu al fratelui R. Igrisan din Pecica.

Botezul s'a îndeplinit prin fratele R. Igrisan în noul baptisteriu din adunarea noastră și proprietatea Domnului. Și pre noile plante le crească Domnul în grădina sa, ca se aducă mult fruct Salvatorului lor la timp potrivit.

Te rugăm și mai departe, Domnul

nostru, fie a ta conducere cu noi, ca se putem fi dela olaltă al tău monument prețios și nevătămat de furuni, stând cu fața surizătoare și veselă pentru onoarea ta, Doamne Isuse.

Trimis de Teodor Selegean.

*** Botezuri în com. Biharia.** Cu cea mai mare dragoste facem cunoscut despre bucuria, care ne-a cinstit Domnul în zilele trecute. Bucurie nespusă am avut în Kisláz, unde am avut deschidete de adunare și botez în iunie 11-lea. Dimineata după oara de rugăciune a ținut fr. Tirban serviciu dumnezeese dela I Moisi 28, dela 10 v. începând. În adunare precum și afară era popor foarte numărös. Bucuria ne era foarte mare. Și fiind că timpul ne era scurt, trebuia să grăbească la mărturisire; că și dacă erau fr. Todinea cu Tirban de sămbătă aici și au ascultat pretenii, totuși era lipsă, că erau mulți, cari își mărturiseau credința și voiau a se boteza. Bucuria noastră era mare, că a fost și chorul dela F. Tot de față și a înveselit inima poporului cu cântări frumoase, de nu puteau a se despărți de adunare, pentru că nu au auzit până acum cântări în chor.

După amcazări ajunse și fr. Vicaș cu o mulțime de frați și preteni, pre cari i-au primit în Șarsig, 15 fr. noi, pre cari ni i-a dat Domnul, și cu cari a făcut minune, după mărturisirea credinței lor în Domnul Isus, i-a primit adunarea din Șarsig de frați. Acuma însoțit fiind de o mulțime de popor au venit la Kisláz.

La oarele 3 am mers la apa Berettyo, unde ne-a așteptat o mare mulțime de popor. Dară și noi am mers foarte mulți, că erau ca la 1500 oameni din mai multe comune ca să vază botezul. Aici stăteau toți frumos roata în haine albe ascultând cuvântul lui Dumnezeu; întră ei era și judele și al doilea jude cu 9 suflete din căsile lor, cari așteptau să fie botezați în moartea Domnului. Cătă bu-

curie ne-a dat Domnul, 48 suflete ascultau plângând mărturisirea cuvântului lui Dumnezeu, care l-a cetit fr. Tirban din Fapt. 2, 37--41. Aici asculta poporul în cea mai mare liniște. După vorbire i-a cufundat fr. Tirban în apă, botezându-i. Iar după botez au împărțit fr. Vicaș cu Todina cina Domnului la apă pentru mulțime.

A doua zi, adică Luni în 12-Jea de dimineața ne-au dus frații dela Kisláz cu trăsura la Abranî la gară, că aveam de a ajunge la Simiclaus, unde ne așteptau frații. Choriștii dela F. Tot înveseleau inimile poporului prin cântări frumoase.

La 3 oare după amezăzi am avut botez în canalul ce curge în apropierea comunci. La apă ne așteptau cam 1000 suflete și 2 jandarmi, cari au susținut ordinea; dară și cu noi mergeau cam tot atâți oameni. Preteniți au fost înainte pregătiți, adică mărturișii prin fr. Pap S. Tulca și Sechel P. Ianoșda. La apă s'au cetit cuvintele dela Matei 3, 13--17 prin fr. Tirban; apoi a pășit în apă cu cei 42 îmbrăcați în alb, și i-a botezat în moartea lui Isus.

Dee Domnul Isus, ca să putem mai de multe ori avea asemenea zile de bucurie; iar pre plantele sale cele slabe, tănăre, fragede le întărească în grădina sa, ca să nu le poată rupe sau smulge furtunile ispitelor și ale vrășmașului.

Trimis de M. Vicaș.

* **Botez în Jegălia, România.** În ziua de 1 Mai s. v. în de seară au avut mare bucurie frații din Jegălia, cu ocasiunea botezului a 4 surori, cari aveau o bună mărturisire, că vor fi totdeauna stăruitoare lângă cuvântul Domnului în pace, în credință și iubire; totodată mărturisind, că Domnul Isus Christos a murit, a înviat și trăește pentru noi.

Dee bunul Părinte prin Fiul seu Isus Christos, că aceste plante să crească și se aducă roadă unile o sută, altele șesezeci iar altele treizeci.

Actul botezului s'a făcut în riul Borcea prin fr. Dobre V. Toanca.

Despre fr. nostri din Jegălia noi de mult nu am mai auzit, și ne pare bine, că ne-au dat un semn de viață. Aceasta arată, că ei își amintesc încă în iubire de noi. Cu durere e însc, că ei încă nu au gătat cu procesul, ce-l avură de atâta timp. Nici nu credem noi, că ei s'ar fi amestecat într'insul, sau l-ar fi poștit. Acela e, și atárnă dela accia, cari nu cunose încă pre-oamenii și cetățenii cei pacinici ai țării. Cari nu voiesc alta, decât ca atât ei, cât și conecțatenii lor să trăiască o viață, lină și placută lui Dumnezeu.

Frații nostri, după cum ne scrie, au fost citați câțiva pe 18 Mai s. v. naintea tribunalului, unde au fost mai ales câteva surori cercetate, că cu ce cuvinte au fost ele convinse, a se pocăi. Iar ele au spus, că eu cuvintele a iubirei cătră toți din toate neamurile și cu ale dreptății care avem ale face. Încă multe altele s'au întrebat de ele.

Procesul lor cel propriuzis s'a pertractat în continuare în 20-lea Mai s. v., la care s'au prezentat toți. Au fost chemați martori împotriva lor, de cari au fost și împotriva apostolilor și a Domnului Isus. Frații zic: „Noi credem, că e destul de fericit servul, să fie ca stăpânul seu!“ Bine ziceți frați; ori ce v'ar întâmpina, și chiar de ați merge în închisoare, că despre toate acestea cetim în s. scriptură, totuși va fi biruința alui Isus și servilor sei. După vorbirile apărătoare ale advocaților și acuzătoare ale pârșilor și martorilor lor au fost cei mai mulți eliberați, numai D. V. Toanca, Harambe C. Dumitru și Dima Mitrea condamnați la câte 10 zile închisoare cu dreptul de a apela la București, ce au și făcut ei.

În România să luptă acuma lumina cu întunerecul, adevărul cu minciuna, oare care va să învingă? Fraților români din Ungaria, cei din România sunt

frații noștri; a noastră e datorința a sprijini acolo lucrul cel început. Pentru acesta scop s'a înființat „societatea de misiune pentru Sud-Ost-Europa”, și pentru ce stăm noi așa reci, fără iubire, fără inimă, ochii și mâna deschisă? Sus la lucru! Dacă unii sunt persecutați în o țară creștină (?), civilizată, noi am voi să lenevim în cuiburile noastre? Suntem noi cei bogați, dară săraci (Apoc. 3, 17--18)? Domnul poate și fără de tine face lucrul seu, dară cugetă, că nu-ți va fi spre laudă: nu va putea zice: bine-î servule bun și credincios; peste puține ai fost credincios; ei va zice: servule rău și netrebnic, ai știut... pentru ce nu ai dat schimbătorilor? Oh, ca să nu ne apese acest blăstem, să căutăm a sprijini acest lucru curînd după putință și El va da binecuvântarea sa. Așa zice Domnul, că poporul așa cugetă: Timpul încă nu a sosit, timpul pentru a zidi casa lui Iehova. — Dară pentru voi este timp, a vă zidi și locui în case pompoase. Hag. 1. 2--10. Cetiți numai bine, nu înțelegeți pe dos și împliniți credincios: ajutați fraților vostri în lucrul lui Dumnezeu! El nu întrebă, cine ești tu și de cine te ții! Ci voiește ca noi să pășim în mijloc cu toate, câte le avem la dispozițiune. Sus dar, uniți-vă în acest lucru fericitor!

***Botez în M.-Roșia.** Cu ajutorul lui Dumnezeu a fost luna trecută în 18-lea botez frumos în Roșia-Mureșului unde s'au botezat 9 suflete, după ce au depus o bună mărturisire despre credința lor în Domnul Isus Christos, în părțile ce curge prin comună. Actul cel sfânt a mers în cea mai mare regulă și liniște pe lângă o mulțime de ascultători. Și aceea ne-a crescut bucuria, că au venit mulți frați din comunele vecine, spre a se bucura cu noi. Cei botezați au fost 8 din Roșia și 1 din Ciungană ca prima roadă în aceea comună. Dece Domnul poporului seu multă bucurie și creștere precum și înăintare în lucrul seu.

E.

LECȚIUNI DE DUMINECĂ.

Duminecă în 9 Iulie.

28. Suferințele servului lui Iehova.

Isaia 52, 13--53, 12.

Cuv. de aur: „Iehova lăsatu-l'a să-l nimercească fără-de-legca noastră a tuturor.” Isaia 53, 6.

Despre profetul Isaia am auzit noi deja mai înainte cu câteva Dumineci. Astăzi avem iarăși o lecțiune dela el. Noi auzim ce a vestit el despre suferințele Mântuitorului. După aceea au trecut mulți ani, până veni Mântuitorul pe pământ. Dară când a sosit vremea hotărâtă de Dumnezeu, s'a născut El în Bitleem. Aici la Isaia e El numit de Dumnezeu „servul meu”. Mântuitorul cel iubit a și făcut totdeauna voia Părintelui cerese și-i era supus până la moarte pe cruce. Servul meu va fi înălțat și puternic, zice aici. Mântuitorului s'a dat toată puterea în cer și pe pământ, când a murit spre mântuirea noastră. El e veșnicul Rege în împărăția sa și va veni în mărire pe pământ cu sfinții îngeri spre a Domni. Domnul Isus a trăit aici în înjosire și a fost supus lui Dumnezeu până la moarte, pentru aceea l-a și înălțat Dumnezeu și i-a dat nume, care-i preste toate. El a împlinit lucrul seu și acuma poate pre toți mântui, cari îl primesc ca Mântuitor.

Acuma auzim noi, ce spune profetul despre suferințele lui. „El era cel mai nesocotit.” Fariseii l-au nesocotit. Irod voia să-l omoară ca prune mic. El fu condamnat de preoți la moarte pe cruce. Ostașii l-au batjocorit ca rege cu o cunună de spini. Irod l-a arătat ca un candidat de rege cu un vestmânt alb. Dară El era răbdător în suferințele sale. Pentru păcatele noastre a fost El condamnat, ca să avem pace. Ca unul ce a murit pe cruce ar fi aflat El mormentul seu pe Golgota și s'ar fi îngropat fără aacompaniarea ostașilor. Dară cu moartea lui s'a început și înălțarea, că

lucrul seu era împlinit. El nu fu îngropat pe Golgota, ci a căpătat mormântul de peatră a unui om cinstit și bogat. Iosif din Arimatia i-a predat mormântul cel gol. Iosif și Nicodim îl onorară prin ungerea bogată. Toți, căți l-au iubit, erau acuma în jale adâncă, iar contrarii lui s'au bucurat, că era mort. Dară întristarea pretenilor s'a schimbat în bucurie în ziua paștilor, când puteau zice unul altuia: „A înviat Domnul într'adevăr.“ Acuma era El iarăși înălțat, și după patruzeci de zile s'a înălțat la cer și-i s'a dat toată puterea în cer și pe pământ. Lecțiunea noastră ne spune despre suferințele și moartea Mântuitorului și că acestea le-a făcut pentru noi. Să primim pre Domnul Isus ca Mântuitorul nostru, atunci vom fi resemnăți și fii ai lui Dumnezeu, și vom fi pe veci la El. El a făcut așa mult pentru noi. Voim deci al iubi!

Intrebări: 1. Cu cine avem noi astăzi de lucru? 2. Cine a profetit toate acestea despre El? 3. Cum îl descrie profetul în starea înjosirei? 4. Când s'a împlinit aceasta cu Domnul Isus? 5. Ce a păcătuit Domnul Isus, că l-a ajuns aceasta? 6. Acui vină era, că avea să sufără așa? 7. Ce ne-a câștigat El prin aceasta? 8. Cui să fie predicată evangelia? 9. Ce e de lipsă, ca să putem avea parte în fructele suferințelor lui? 10. Ce face Domnul Isus din păcătoșii, carți cred în El? 11. Cât să învingă Isus ca biruitorul cel mare? 12. Ce e mai mare în aceste lecțiuni?

Duminecă în 16 Iulie.

29. Nelegiuirea și pocăința lui Manase.

2 Cronica 33, 1—20.

Cuv. de aur: „Încetați de a face reu, învățați-vă a face bine.“ Isaia 1, 17.

După ce muri Hezekia, regele cel pios, ajunse fiul seu Manase de rege. El era încă de doisprezece ani, când să făcu rege, și adomnit cincizecișicinci de ani. Dară el nu era rege pios, deși tată-seu era pios. Altarele, pe carți să jertfea idolilor, le zidi el iarăși. El puse și icoane de idoli în templul, în care trebuia să jertfească

bunului Dumnezeu. Manase era tot așa un servitor a idolilor, cum erau păgânii, carți locuiau acolo mai înainte, și pre carți i-a stărpit Dumnezeu pentru idolatria lor de dinainte lui. Israil. Idolatria plăcea poporului mai bine decât a servi lui Dumnezeu, pentru aceea să lăsă el așa ușor sedus. Pe lângă idolatrie nu trebuiau să fiu pioși, ci puteau face ce voiau. Când îl îndemna Dumnezeu prin profetii sei pre el și pre popor, nu ascultau. El omora și oameni nevinovați. Atunci lăsă bunul Dumnezeu ca să fie el învins de regele din Asiria. Manase fu prins, legat cu lanțuri și dus rob în Babilonia. Aici ajunse el la cunoștința păcatului seu. El să umili naînța lui Dumnezeu și-l rugă de iertare. Bunul Dumnezeu e milos, El îi iertă păcatele, și Manase să întoarse iarăși din captivitate și era iarăși rege în regatul seu.

Însă acuma o făcu el altcum ca mai înainte. El desființă idolatria și porunci poporului, a se închina și a servi Dumnezeului adevărat. Ceea ce a stricat mai înainte, căuta el acuma a face bine. Ceea ce făcea el acuma era bine, dară i-ar fi fost mai bine, dacă ar fi fost din tânăreța sa pios și temător de Dumnezeu. A fi pios și temător de Dumnezeu din tânăreța sa e bine, aceasta-i place bunului Dumnezeu. Aceasta ne o vom însemna-o. Și dacă aceasta e voia noastră, atunci ne și ajută bunul D-zeu. Ce cere bunul Dumnezeu dela copii e aceea, ca se fie mai înainte ascultători de părinți. Că El a dat porunca: „Onoră pre părintele teu și pre muma ta, ca să-ți fie bine și să trăiești mult pe pământ.“ Bunul Dumnezeu e bun și îndurat și ajută la toți, carți să încred lui. Noi voim a-l iubi.

Intrebări: 1. Acui fiu era Manase cel nelegiuit? 2. Ce ni se spune despre purtarea lui? 3. Cum să arătăm el cătră domnia piosului seu părinte? 4. Cu caro păcat înfiorător să încercăm el mai ales? 5. Carți urciunilor păgăno le mai făcea el? 6. Cum dovoni poporul sub domnia lui în asemănare cu păgânii? 7. Cum să arătăm el față de cuvântul lui D-zeu?

8. Care judecată crumpse peste el? 9. Cum o pați el acuma în tălăsoare? 10. Cum să arata el acuma fața de cuvântul lui Dumnezeu? 11. Și cum să arată acuma Dumnezeu către el? 12. Prin ce arată Manase că e intrădevăr pocăit? 13. Ce ți ție mai însemnat în această lecțiune?

Duminea în 23 Iulie.

30. Cum a sfințit Iosia viața sa lui Dumnezeu.

2 Cronica 34, 1—13.

Cuv. de aur: „Adă-ți aminte de făcătorul teu în zilele tânărăței tale.” Eccl. 12, 1.

Astăzi auzim iarăși despre un rege pios. Numele lui era Iosia. Strămoșul seu Hilkia era un rege pios. Moșul și tatăl seu nu i-au dat exemple bune și totuși era el ca copil deja pios, căci ca copil începu el, a servi lui Dumnezeu. Iar când ajunse mai bătrân, începu a strica icoanele idoloilor, pre cari le făcuse părintele seu. Când ajunse idololatria stărpită, începu el a curăți templul. Și moșul seu Manase a profanat templul și a pus idoli în el. Au fost bani adunați din țara întregă pentru renovarea și curățirea templului. Acuma era din nou altă viață în țară. Acuma să ținea iarăși serviciul lui Dumnezeu după cum a ordinar Dumnezeu. Cât putea Iosia, a stărpit el din țară idololatria, dară din inimile oamenilor nu o putu stărpi. A schimba inimile numai bunul Dumnezeu poate. Iosia a făcut, cât a putut ca om și rege. Noi am auzit deja despre regi diferiți în Inda. Unii dintre ei erau pioși, alții nu. Regilor celor pioși le ajuta bunul Dumnezeu în lupte contra vrășmașilor, celor nepioși nu le ajuta. Ei nici nu-l rugau, să le ajute, ei mergeau la regii învecinați ai păgânilor sau și la idoli păgânilor, cari nu pot ajuta. Noi am învățat prin aceasta, că oamenilor celor temători de Dumnezeu le merge bine, iar celor nelegiuți nu. Noi am mai învățat, că-i bine, a fi noi deja în tânărăță temători de Dumnezeu și pioși, a ne

încrede în Dumnezeu. Voi copiilor încă nu puteți face ceva mare, dară totuși puteți fi copii pioși, a iubi pre Mântuitorul, a asculta de iubiții vostri părinți și a fi pretenoși cătră toți oamenii. Atunci se bucură părinții vostri dară și Domnul Isus se bucură. Bunul Mântuitor a fost pios ca copil și ascultător de părinți și v'a fost voua copiilor un exemplu bun. El vă înbește pre voi îndeosebi și voiește, ca să fiți aduși la El.

Intrebări: 1. Cine urmă regelui Manase pe tron? 2. Cine fu rege în urma lui Amon preste Iuda? 3. Cât de bătrân era Iosia când fu rege? 4. În care an al vieții sale s'a întors (pocăit) el cu serioșitate cătră Domnul? 5. Cu ce a dovedit el zelul seu pentru Domnul? 6. Cât de radical a stărpit el idololatria? 7. Cât de departe să lăți acest lucru? 8. La ce a fost el acuma eșuat? 9. Cine avea să adune bani la aceea? 10. Despre ce a fost templul Ierusalimului o icoană pentru noi? 11. Ce putem noi ajuta la zidirea acestui templu?

Duminea în 30 Iulie.

31. Găsirea cărței de lege.

2 Cronica 34, 14—33.

Cuv. de aur: „În inima mea ascuns-am cuvântul teu, ca să nu-ți păcătuiesc.” Ps. 119, 11

La curățirea templului află preotul Hilkia cartea legii lui Dumnezeu. Probabil a fi ascuns-o vr'un preot pios pe vremea domniei lui Amon, de teama, că regele cel nelegiuit ar nimici-o. Preotul Hilkia o dădu lui Safan scriitorul și l-a trimis cu ea la regele. Aceasta carte conținu poruncile lui Dumnezeu, istoria facerei cerului și pământului, numele oamenilor dintăi, istoria popoului, istoria popoului Israil, eșirea lor din Egipt, călătoria prin pustiu și dobândirea țării Canaan. Toate, câte erau în cartea legii, le avem noi și acuma în biblia noastră. Dară noi avem încă mult mai multe în biblie, decât era atunci în cartea legii. Regele ordinară să 'i se cetească cartea de tot uimit și spăriat, când auzi, ce a ordinar. Domnul Dumnezeu. El trimese acuma pre preotul Hilkia la pro-

feteasa Hulda și zise: „Întrebă pre Domnul pentru mine și poporul meu pentru cuvintele acestei cărți, că părinții noștri nu au ținut, ce a ordonat Dumnezeu în aceasta carte.” Profeteasa Hulda zise acuma lui Hilkia: „Așa zice Domnul, Dumnezeul lui Israel: Eu voi aduce nefericire peste acest loc și popor. Toate pedepsile, ce stau în aceasta carte, se vor împlini. Dară regelui zice Domnul: Pentru că inima ta s'a înmoiat și tu te-ai umilit naivnta lui Dumnezeu, când ai auzit cuvântul lui, eu te-am ascultat. Te voi aduna la poporul teu. Vei muri în pace și te vei îngropa în mormântul teu și nu vei vedea nefericirea.”

Când auzi regele aceasta solie, merse în casa Domnului și mulți locuitorii cu el. Apoi li s'a citit cartea legii și toți făgăduiră, a face după cuvintele cărței, a servi lui Dumnezeu și a asculta de El.

Curând după aceea s'a ținut o serbare măreață a paștilor. Așa serbătoare frumoasă nu s'a serbat de mult. Pe vremea regelui Hezekia s'a ținut o asemenea serbătoare, despre care nu de mult am auzit. (În lecțiunea 24.)

Regele Iosia n'a mai trăit mult după aceasta serbătoare. Poporul îl plânse, când a murit, și fiul seu Ioahaz fu rege. Profetul Ieremia strigă acestui rege din însărcinarea lui Dumnezeu: „Țineți dreptul și dreptatea nu faceți silnicie și nu vărsați sânge nevinovat, atunci vă va fi bine! Dară de nu veți asculta, va fi aceasta cașă nimicita!”

Întrebări: 1. Care carte s'a aflat la renovașrea templului? 2. Cui s'a citit mai înainte? 3. Ce impresiune făcu conșinutul ei spre rege? 4. Pre cine întrebă el despre însemnătatea acestor cuvinte? 5. Cum s'ăună răspunsul pentru poporul seu? 6. Care răspuns s'a dat îndosebit regelui? 7. Ce s'a arătat ca cauza acestui răspuns? 8. Care regulare făcu acuma Iosia, ca se ște cunoscut cuvântul lui. D-zou? 9. Care exemplu dădu el poporului? 10. În ce a. mai dovedii; el: v'p'ia și neviolenșia sa? 11. Care rezultat avu el cu aceea? 12. Ce te-a învățat pre tine aceasta lecțiune?

Pentru Duminecă în 6 August.

32. Ascultarea și eliberarea lui Ieremia.

Ier. 25, 1—25. Cuv. de aur: Ps. 27, 1.

Insemnătatea întoarcerii la pocăinșta.

(Faptele ap. 3, 19—20.)

După limba originală (primitivă) ce arată cuvântul de „întoarcere” un interval de mișcare, unde un om să întoarcă dela un loc la altul, însemnează o schimbare, transformare; ca să se schimbe, sau întoarcă, trebuie să schimbe căile și direcșionile sale, fie în cuvânt sau sãmșământul spiriștural.

Întoarcerea, sau convertirea biblică este o întoarcere dela păcat, și o înăintare cătră mărirea cerească. Întreaga convertire, sau schimbare a oamenilor, trebuie să fie de mare însemnătate. Toți au păcătuit, Rom. 3, 23. și toți avem lipsă de întoarcere, șpe a gusta moștenirea cerească, și a participa în mărirea dumnezească.

Cum se va lucra și întâmpla întoarcerea?

Întoarcerea să lucrează prin „pocăinșta” cătră Dumnezeu; prin credinșta în Domnul Isus Christos și păzirea ordinelor sale. Fapt. 3, 19—20; 20, 21. Pocăinșta este de lipsă pentru că oamenii au păcătuit. Trebuie să se căiască, să recunoască păcatele, să le urească, mărturisească, se abșică de ele, se renunște. Milioane de oameni au recunoscut păcatele lor; inșe n'au sãmșșit adevărata căinșta din inima sinceră. Și pentru aceea se vor și perde pe veci.

Despre mărturisirea păcătelor vorbește cuvântul lui Dumnezeu: Cel ce va ascunde fărăde-legile sale, nu va prospera; iar cel ce de mărturisește va afla îndurare. Prov. 28, 13. Dacă le mărturisim și le părășim, El este drept și ne iartă. 1 Ioan 1, 9.

Lucrarea pocăinței este, a mărturisirii păcatele naintea lui Dumnezeu. Totuși nu e de ajuns, dacă nu le urim, abdicem de ele șau le renunțăm. De cele rele să ne lăsăm și să facem fapte bune; sau să ne facem liberi de păcate prin „dreptatea lui Dumnezeu”.

Trebuie o adâncă și adevărată căință din inimă. Luca 3, 7—14. Într-o pocăință va lucra împreună Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duchul sfânt; și se va dovedi prin fapte. Jacob 2, 17—18. La Matei 6, 33 zice, că se căutăm mai nainte împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui. Dacă acestea le vom afla, vom afla și pre Domnul acestora, dară numai prin pocăință și renaștere, altcum nu vom vedea împărăția lui Dumnezeu. P. F. Bete.

CVITĂRI.

Bani pentru săraci au mai venit din următoarele locuri: America Mateun Kistea cor. 41'67, Pravalent 6'—, Baldești 7'50, Hontșor 2'70, Ormîndea 8'—, Luguzen 5'05, Szilágyi-lleșfalva 7'—, Kecskésfalva 6'—, Binecuvînteze bunul Dumnezeu pre dătător și darurile lor. T. Sida.

Pentru sprijinirea lucrului școlii missionara, și frații noștri cari învață într' inșă, după cum o și știu frații noștri din Ungaria, au trimis frații noștri din America, Cincinnati 10 Dollar 35 centi, prin fr. R. Igrışan și din Irvin, America, prin Costa Matei 50 coroane. La Tașca, Budapest VIII., Kistemplom-u. 12. Frații noștri din țară sunt rugați, a-și însemna bine aceasta și ași mai aduce aminte de frații cei ce au lăsat toate ale lor, și își fac mari opinteli la învățatură. Să facem ce putem, și să punem flerii noștri în aceasta bancă, de unde vom putea aștepta o bogată camătă spirituală.

MĂRUNTE.

— Patru anotimpuri. Căldindarul poporului creștin pe anul 1912 e sub tipar și ar fi bine, dacă iubiții noștri cetitor s'ar îngriji la vreme, ași procura, deoarece în anul trecut s'a întâmplat în unele locuri, că nu s'au ajuns la toți cari ar fi dorit să aibe. Prețul de exemplar e 40 fl. și 5 fl. portul postal. Mai multe să dau mai ieftin, după cum s'au dat și în anul trecut.

— Sămbăta sau Dumineca trebuie să o serbăm? O cărticeică, care să ocupă cu întrebarea cea arzătoare și și disputele din zilele noastre cu Sămbătarul. Ar fi bine, ca fiecare preten al adevărului să o aibe în mână. Prețul e 10 fl. de exemplar și 3 fl. portul postal. E în lucru.

— Statistica noastră a apărut în *trei limbi*, și s'a capătă cu 40 fl. exemplarul, la tipografie.

— „Razele Aurei” e foia noastră cunoscută pentru tănărime și missiune. Abonatorii „Adevărului” o capătă ca adaus, în tot acela preț, care-l dau pentru „Adevărul”; înse ar trebui, ca iubiții noștri cetitori să o procureze în cât mai multe exemplare și să o împărtească vecinilor, la cunoscutii și ne-cunoscutii lor; la pretenii cari încep a cerceta adunarea și celor ce stau departe de adunare. N'ar trebui să lipsească nici la unul din tănării noștri, pentru că au versuri și învățături bune în ea. Prețul s'a poate afla pe ea. Dacă vor fi mulți abonatori, s'ar putea și mai ieftin da, dară până acuma au fost foarte puțin.

— Cărțile cu note, după cari choristii noștri doresc atăta, sunt sub tipar și s'a poate procura nainte, deși nu va fi curând gata. Vor fi în ea cam peste 300 cântări. Prețul încă nu-i hotărît.

— Festivitatea choristilor. Una festivitate s'a ținut de la în Csepel, după cum s'a și știe din foia noastră dară la aceasta nu au luat mulți parte, pentru că nu era la vreme publicată, și așa s'a mai hotărît una aie în Posta veche. Aceasta se va ținea în August 15-lea. S'ar ținea în 20-lea, dară tocmai pe Duminecă ar pica și atunci nu e prea potrivit pentru mulți. Așadar veniți!

— Un Harmon cu 2 șire limbi, 10 registre, coplere, glas bun, puțin folosit este de vîndut la V. Berbecar, Körösbökény.

Căldindare pentru cetitul bibliiei încă mai sunt. Cel ce ia 10 exemplare odată, le capătă cu 80 fleri.

POȘTA REDACȚIE.

G. Medrea Seleuș. În publicarea despre cartea cu note îți ia respunsul. Salutare B.

Vas. Cioanka Fehérlak și Gyirán J. Kalota Nádás. Cu cererile d-voastre trebuie se vă adresați sau la fr. Sida sau la fr. Tirban. Fără de ei nu putem așa ceva publica în foaie. Ei vă pot ajuta și fără a se publica în foaie. Salutare. B.

Redactor coresponsabil:

VASILIU BERBECAR.